

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÉPÁRT KOZLONYE

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve.

Egész évre . . . 10 frt.
Félévre . . . 5 " "
Negyedévre . . . 2 " 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 " "

Előfizetheti helyben a kiadóhivatalban, *Kutasi Imre nyomdájában*, aztán Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:

öt hasábos posztos 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelent hirdeményeknél leengedés történik. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilatkozatbéli díj minden sorra 20 kr. A hirdetéseknek valamint a nyilatkozatoknak egyedül a kiadói irókban vétetnek fel. Az előfizetési s hirdetési pénsek a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó költségeknek a szerkesztési irókba csatolandók.

nagyjuteza léna-ház 1704. szám alatt

A bomba.

(—r) Az országgyűlés együtt ült tiz napot s megpihen rá egy egész hónapig. Van mire. Mert ugyan mérges kis terminus volt ez; s hiába kicsiny a bors, ha erős.

Ez a tiz nap épen elég volt annyi borsot törni a kormány orra alá, a mitől egy hónapig ellehet prűszkölni az ellenzéki sajtónak. Mert biz az megint csak ugy esett, hogy a kormánynak szánt bosszantásokon most maguk mérgelethetnek, ugy visszafordult rájuk.

Csináltak zsidó kérdést: lett belőle tréfli; s elindulván zsidóra halászni, fogtak de olyan — csizmadiát, hogy csupa szurok tőle az életük. Csináltak külügyi kérdést vizen és szárazon: jégre mentek vele, s mielőtt fogták volna a törököt, már elvitte őket; Madarász bátyánk a megmondhatója, milyen keserűes egy nyargalás esik ilyen törökvitte-szerrel. Csináltak adminisztratív kérdést egész a szent inkuizitóiig neki élesítve; abból meg az lett, hogy másnap a tulajdon pártközlönyük is kifigurázta őket. Hogyne férne rá ilyen viselt dolgok után jó tett lélekre a pihenés.

Azonban Szapáry Gyula gróf gondoskodott róla, hogy a pihenésben ne legyen nyugalom.

Nem mintha a budget kiosztásával tette volna ezt. Azzal a tisztelt ellenzék nem igen szokta a nyugalmát zavarni. Szám hát szám; az ördög se töri magát vele; érte meg a kinek a mestersége: az ellenzék utig ki tesz magáért, ha vaktában egy pár újságzikket megereztet felőle s aztán eleklamál rajta láthatlanba két-három hónapig, a bizottságban és a tisztelt házban, a mi tudvalevőleg annál könnyebb, minél inkább nem mételeyezte meg az ember elméje tisztaságát, holmi budget-tanulmányokkal.

Hát mondom, hogy e felől nagyon lényelmesen lehetne pipázni a szünidő alatt.

Hanem az a gonosz fuzió, ez már aztán viszket. S az ellenzék, bizony vakarni fogja magát tőle, a hol nem is viszket. És az a gonosz Szapáry ezt a gonosz jukkert vetette oda a tisztelt ellenzéknek szüreti mulatságra.

Ez aztán a bomba s mesterség lesz attól nyugodtan pihenni.

Mert, hogy áll a dolog?

A szélső baloldálnak ugy áll, hogy ha meg lesz a fuzió, akkor nem lesz meg az egyesült ellenzék, s ha ez nem lesz meg: az tiszta kár és hiba a szélső baloldálnak: primo, mert nem lesz a ki az ő számára és javára segítene neki a népet bolondítani és: secundo, mert nem lesz kit megennie a jövő választáson, a mihez pedig már asztalt is terített s bort is rendelt magának. Látni való, hogy a szélső baloldálnak nagy oka van mérgesen vakarózni a fuziónak még hírére is.

Az egyesült habaréknak meg ugy áll a dolog, hogy a kiváltságos létről lemondani nem könnyű, de még nehe-

zebb benne megélni; legnehezebb pedig a dolog végét megfogni, ha az ember elurasodott: és mindazonáltal nem lehet tovább lavírozni, de színt kell vallani s vagy megcsinálni a fuziót és lemondani a „nagyzás hóhortjáról“; vagy meg nem csinálni a fuziót s lemondani az élet luxusáról. Mindenki belátja, hogy ez is csiklandós kérdés.

Nem közönséges gyönyörtűség lesz e viszketős csiklandós kérdések különféle izgése-mozgását végig tapasztalni az ellenzéken; s hogy ez élvezetet Szapáry Gyula gróf megszerezte a magyar hazának: már csak azért is megérdemelne, hogy deficitje soha ne legyen.

Szinte sajnálja az ember, hogy ez hamarabb nem jutott a kormány eszébe. Akár a tréfásat vesszük, akár a komolyt. Mindenképpen jó volt ezt megtenni. Lesz-e eredménye vagy nem, az más kérdés. Az mindenesetre ki fog tűnni, hogy mennyi a közép ellenzék szereplésében a komoly törekvés s mennyi a kendőzött komédia.

S ezt nagyon jó megtudni nemcsak a választásokra való tekintetből, de abból a tekintetből is, hogy az országgyűlés ez utolsó ülésének munkarendjét ahhoz képest lehessen megszabni.

Maradjunk most ezzel s várjuk, mi színt vall az egyesült ellenzék. Azután majd szólunk azután.

Az 1881. évi közös költségvetés.

Az 1881. évi közös költségvetés tárgyalást befejezte a két kormány. A delegációk elé terjesztendő javaslat hat milliót meghaladó szükséglet-többletet fog előírni.

Október 6.

Az 1848/49 október 6-án elvált 1848/49-iki magyar önédelmi harc vértanúit a gyászistenizület a r. c. templomban megtartotta. A gyászszertartást főispánok előzetes engedéllyel Huzly Károly ur végezte fényes segédlet kíséretében.

A gyászszertartás fényesen volt díszítve, lobogóva és világitva és pedig a hazafias szellemi főpap rendelkezésétől.

A gyászszertartás volt helyezve a tizenhárom halálfevel, ezüst babér koszorúval díszített fekete zászló. A gyászszertartás debreczeni 1848/49-iki honvéd-egység 13 egyenruhás vitézei fátylavál kezükben állottak körül. A vitézek, mint megannyi díszszobor varázsolták elő azt a tényeket, melyek érezték az emlékeztető, főistenekből állott vitéz hadsereget.

Láttokra a magyar büszkeség ébredt fel, melyet el-yomhatatlanul kísért a legszentebb, legértékesebb törekvés megújultán sóhaj. A honvédeket tagjain kívül részt vettek a gyászszertartáson a város polgármestere n. t. könyves Tóth Mihály ur, városi hajdumegyei több tisztviselő, törvénytudós, pénzügyigazgatási hivatalnokok, ref. és r. c. iskolai tanárok.

Emelte az ünnepélyt a „debreczeni dalárda“ megható, a szívet gyászba merítő, de szelíd vigaszban részesítő éneke.

Teljes készséggel jelentkezett a gyászszertartásban résztvevőre Mándoky által vezetve a színházi énekharis.

A debreczeni ref. főiskolában 1870-ik évben hittanfolyamot végeztek 10 éves találkozására.

Ósi szokás a debreczeni ref. főiskola növendékeinél hogy az egységben pályavégzetek néha még tanfolyamot végeztek is, egy bizonyos idő lefolyta utánra Debreczen ritkábban az ország valamely nevezetesebb városában találkozásra határidőt tűznek, s azon megjelenésre magokat vagy adott szóval vagy írásban lekötöztetik.

A folyó évi Október hó 3-ik napján is egy ilyen találkozásnak volt Debreczen város színlépe, jelszül az 1870-ik évben hittanfolyamot végeztek tartották meg 10 éves találkozásukat, melyről a következő jegyzőkönyvet tették fel:

1) A megjelent alólírott tagokat Dorogi Lajos meleg szavakkal üdvözölve, általános eljenzéssel fogadtatt.

2) Az 1870-ik év július hó 16-án kelt okirattal foglaltak tárgyalásánál tanácskozás vezetésére elnökül Dorogi Lajos, jegyzőül Sajó György közfelkialtással megválasztattak.

3) Az 1870-ik évben kelt kötelező okirat felolvasatván, annak 3-ik pontja értelmében kérdése tétetett a barátságos lakomának hol és mikor megéjtése? A barátságos lakoma helyiségeül a „Hungária“ vendéglő tüzetik ki; a vendéglőssel értekezésre Sajó György megbízatik; összejövetel időpontjául október hó 3-ik napjának esteli 8 órája kitűztetik, mely megjelenésre magát minden alulírott tag köteleztetik. Vendéglő egykori jóemlékű tanár Ns. Tóth Sámuel és Balogh Ferencz usak meghívattak barátságosnak, a meghívás teljesítésével Bözörményi Lajos és Márk Ferencz megbízattak.

4) Felolvasatott a fentérintett okirat 4-ik pontja mely szerint a jóemlékű tanárság, egy jótékonycélyű adomány mely címen és célra leendő tételére magokat köteleztetik. — Debreczenben 1870-ik évben hittanfolyamot végeztek 10 éves találkozás alkalmából ily cím alatt: „Debreczenben 1870-ik évben végeztek hittanfolyamot 10 éves találkozás emlékére tett alapítvány“, azon célra, hogy a begyűlendő összeg főiskolai pénztárral kezelendő mindaddig míg az 100 az az Egyszáz forintra növekszik, akkor, illetve ettől kezdve annak évenkénti kamata a legjobbjegyházi beszédet készítő hittanulmányok, a gyakorlati lelkészet tanára által évenként s megosztottan lesz kiadandó, alapítványt tesznek; a begyűlendő összeg illetékes helyére jegyzőkönyvi kivonat képesében átadásával Sajó György értekezeti jegyző megbízattik.

5) Az emlékirat 5-ik pontja felolvasása után Munkácsy László, Mező Ferencz, Vass Albert és Hattvani András elhalt jó emléktanulmányok korán bekövetkezett gyásza fellett a megjelentek jegyzőkönyvileg adnak fájdalomnak kifejezést; — Kállay Ferencz jász-kiséri tanító, Félégyházi Antal székelly-udvari ügyel tanár igazolattal elmaradását pedig a megjelentek nem veszik tőlök rossz néven.

6) Az emlékirat 5-ik pontja 2-ik bekezdése szerint felkértettek a tagok, nyilatkoznak, van-e a megjelentek közt oly egyén, ki anyagi helyzete miatt uti költségét megterítenni kívánna. Örömmel jött tudomásra, hogy az 5-ik pontban érintett segélyezést egy tag sem kívánja igénybe venni.

7) Újabb találkozás határideje, és helyeül 1890-ik év október hó 1-8-án napja Debreczenbe tüzetik ki, a megjelenés kötelezettség és volt tanulmányok Papp Lajos és Sajó György is magokra vállalják, mi örömmel fogadtattak, az emlékeztetés közzétételével az 1870-ik évben kelt okirattal nevezettek megbízattak.

8) A tagok által tett önkéntes adakozás összegzettével, a 4-ik számban körülírt alapítványra 56 szász övenhat frt gyűlt be, az összeg átvételel, megbízott jegyző Sajó György

ezzenel elismeri, s annak a kitűzött helyen leendő elhészését elvállalja.

9) Főiskolai senior Kiss Bertalan urnak, hivatalos helyiségében szíves látásáért köszönet szavazattal. — Felolvasás után aláíratott. Kelt Debreczenben 1880. év oct. 3-án.

Dorogi Lajos elnök kisújszállási lelkész, Dávid Mihály debreczeni tanító, Mészöly Gáspár n.-kőrösi ref. főgymn. tanár, Balogh Ambrus berek-bözörményi ref. lelkész, Dr. Szabó György orvos, Papp Lajos fűzes-gyarmati tanító, Szendy Lajos adorjási lelkész, Bözörményi Lajos gyantai pap, Balogh István fülöpői pap, Kéry Pál papsi ref. lelkész, Vecsey Sándor asszonyvásári ref. lelkész, Láposy János tiszta esztári lelkész, György Lajos kisújszállási gymm. tanár, Szikszay János lazari lelkész, Sajó György köz és váltó ügyvéd Debreczenben s értekezeti jegyző.

E jegyzőkönyv aláírása után a megjelent tanulmányok a vizontlátás örömetől elelve a városban látogatás, és teendőik végzése végett a főiskolából szétosztottak. Este 8 órakor vette kezdetét a 3-ik szám alatt jelzett társas lakoma a Hungáriában, melyben a meghívott vendégek közül több jó barát is részt vett, sőt csatlakozott az összejövetelhez az 1860-dik évben, tehát 20 évvel ezelőtt végezt hittanfolyamot 4 tagja is, kik éppen ez alkalommal tartották 20 éves összejövetelüket, kedves meghívott vendég ns. Tóth Sámuel ur társaságban ki első helyen emelt poharat a jelenvelekre, ezután következett a felköszöntések hosszú sora, melyet a debreczeni dalárda Hungáriában megjelent néhány tagja kitűnően előadott dala szakított meg; ettől fogva a két társaság a Hungária vendéglő nyári éttermében foglalt helyet, s a pályanyertes dalárda mondott felköszöntés után újra felzendült a csuk baráti körbe összegyűlt dalárok kedves dala, mely mellett a társaság a legjobb kedveléjéül utánig vigadtot, s azon óhajattal vártak el egymástól hogy a 20 illetve 10 éves találkozás 1890-ik évben itt Debreczenben mindnyájan ismét találkozhassanak, a dalárda pedig a Kolozsvárti Kérdemint dícsőségét továbbra is tartsa meg. Ugy legyen!

A 10 éves találkozására összegyűltek jegyzőkönyve 5-ik számát Félégyházi Antal urra nézve ki kell igazolunk, illetve pártolunk, a meennyiben elmaradását a következők tartalmá, Dorogi Lajos tagtársához címzett levéllel kívánja igazolni:

„Kedves barátaim! Bár a kölcsönös szerződés kötelezettségének érte, és egykori tanuló társaim s barátaimmal találkozására vágya erős bennem, kit íy messze dobtot a sors az ismerős körből hova oly sok kedves emlék vonz, mindazáltal itthon maradtam, mert hivatalos kötelességeim s családi körülményeim gátlóak elmezemben. — A szerződésünkben említett jótékony célra adakozók közt azonban ott akartok lenni e csekély összeggel (10 frt). Fogadjátok el ezt tőlem, a rátko való kedves emlékem kifejezését mellett Székely-Udvarhelyt, 1880. szeptember 30. Félégyházi Antal m. k.

E sorokhoz csatolt 10 frt, a kifejezett kívánathoz képest a fenti jegyzőkönyv 4-ik pontjában foglalt célra illetékes helyére lett eljuttatva.

Nem mulasztattuk el megemlíteni, hogy a 10 éves találkozására összegyűltek közül Dorogi Lajos, György Lajos, Szende Lajos, Papp Lajos és Kéry Pál neveiket is magokkal hozták, jó emlékü tanuló társainak bemutatás, s jelenlétükkel a társas lakomát díszesébbé tették.

Az ég áldja meg a már eltávozott jó barátokat adja a gondviselés, hogy 10 év múlva éppen ily számmal mint most, állandó erő és egészségben ismét találkozhassanak.

Dulcigno.

Ismét azt kezdik rebesgetni, hogy az alban-montenegrói ügy békés uton fog elintéz-

tethető lenni, legalább a hatalmak minden törekvése meg ma is erre irányul. E törekvés mellett bizonyít az a távirat, mely azt mondja, hogy Riza pasa állítólag parancsot kapott tegnap, 4000 emberrel menjen Dulcignóba és Ozmán fej segítségével adja át a várost a montenegróiaknak.

Ennek ellentétül egy más tudósítás szerint Seymour admirális Cattaróba érkezett s onnan haladéknélküli Csetinyébe utazott. Montenegró a flotta rögtön segítségét kérte, azt hozván fel okul, hogy csapatai nem maradhatnak tétlenül és továbbra is kitéve az időjárás viszontagságainak. Azt hiszik, hogy Seymour admirális Dulcigno haladéknélküli való megtámadását fogja Montenegrónak tanácsolni s kilitátsba fogja helyezni közreműködését még abban az esetben is, ha a többi hajórajok nem találnak vonakodóknak résztvenni az actióban.

Irodalom és művészet.

¶ A színi kerületi rendszert a belügy-miniszter eltörölte. A színyű végleges rendezését azonban a belügyminiszter fenntartá magának.

¶ A gyapjú utcai német színház ügyében leérkezett miniszteri határozat, mint német lapokban olvassuk, vilámcapásként hatott Müller igazgatónak teljes számban egybegyűlt színeszere. Müller igazgató rögtön azon kéressel fordult Kamermayer polgármesterhez, hogy a tanács adná meg legalább az engedélyt hogy h á r o m h ó n a p i g vendégszerpelhesen a társulat, melynek anyagi állapota fölötté sajnálható. Kamermayer Geröczy polgármesterhez utasította Müllert; de Geröczy mindjárt kijelentette, hogy ne is fíradjon a kérvény beadásával, mert az nyílembre vétetni nem fog. Mi — ugymond Geröczy — nem hagyjuk terrorizálni magunkat a bécsi lapok által s megmutatjuk, hogy saját házukban mi vagyunk az urak. — Müller ennekfolytán nem fogja beadni a kérvényt. A bécsi Bodencreit Austalt egyik igazgatója, dr. Hiller fővárosunkban időzött s tanácskozott többekkel a színház ügyében. Hiller megpendítette az eszmét, hogy talán magyar társulatnak kellene kiadni a színházat.

¶ A Magyar Regény Csarnok két első füzeté köldött be hozzánk. Egyik Jókai Mór „Asszonyt kísér, istent kísért“ a másik Kazár Emil „A semmi, ha valamire lett“ című regényeit közli. Az Aigner Lajos kiadásában megjelent regény csarnok igen díszes kiállítású s ára egy egy füzetnek csak 30 kr.

Apagyilkos a fővárosban.

Megdöbbenő gonoszított színhelye volt a főváros. A tényállás következő:

Szedlacsek Vincze budapesti szül. 31 éves czipez tegnap reggel edes apja Szedlacsek János hajó-utcazi 28. sz. a. lakásán megjelent, ott atjával összeveszett s szóvita közben éles nagy késsel először melbe szúrta, s midőn atya földre esett, hátába szúrta a kést. Az öreg r g tőn meghalt. A gonosz fiu épen magát skarta megölni, midőn mostoha anyja és a szomszéd lakók a szobába rohantak, elfogták őt, hátrakorozták kezét, és a rendőrségre kísérték.

Itt kihallgatattván, egész nyugalommal mondta el, hogy atya hirtelen betörő tolvaj volt, ebből élt, s 4 esetben volt hosszabb ideig a váci fegyházban. Egy újabb lopás alkalmával edes anyja — ki apok keresetét nem jó szemmel nézte s férjét mindenképen jó útra igyekezett terelni — őt 6 éves korában a rendőrségre küldte, hogy a házban elrejtett lopott holmikat feljelenesse. E miatt apját el is itézték. Midőn kiszabadult, őt és anyját odahagyta, de nem szűnt meg őket folytonosan szemrehányással illetni és üldözni; egy ilyen heves ösztönzés alkalmával edes apja, anyját agyonötlötte, ezért állt 16 hónapot s csak nem rég szabadult ki a börtönből.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája

A hamvas czicza és a zöld papagáj története.

(Folytatás.)

Máskor meg csendesen szótlanul ült egy helyben félnapig, egész napig is. Ajka néha mozgott és mosolygón láttuk, de semmi szavát sem lehetett hallani. Ilyenkor az állatokkal, a virágokkal beszélt azt mondta s aztán csodás történeteket tudott elmesélni, miket neki az állatok beszéltek, a madarak daloltak a fárl, a virágok suttogva titkon elmondta neki.

Hanem mindebben annyit költészet volt, oly meleg, ragyogó fantáziának szülöttei voltak ezek az álmodozások, hogy Piroksa azt képzelte, soha szebbet nem olvasott. Gyönyörrel hallgatta, maga is el-elandalodva rajta. — Csak mikor vége volt a mikor Eszti ke nyújas szemével és mosolygó arcával hosszasan, komolyan reá tekintve, bizonygatá, hogy ez mind igaz, akkor szorult el testvérenek szíve csak s könnyei pergették.

Piroksa ugy tekintette magát, mintha anyja lett volna kisebb testvérenek. Ő öltöztette föl, ő fűsülte minden reggel, mikor már Eszti ke 16 éves volt is. Hiszen akkor is csak olyan volt, mint a gyermek, ép oly szeretetre-

méltoán naiv és tehetetlen. A világról mítsen tudott. Az ő világa az ábrándok országa volt tündéréivel, csodáival, beszélő madaraival és arany almáival.

Az öreg Zsuzsit már rég eltemették. Addig busult, addig köhögött szegény, míg végre kiköhögte lelkét. Eszti ke azt mondta rá: elment az angyalokhoz, — s mosolygott a temetésén is.

Piroksa egyizben már atyjok életét is féltette. Megdöbbenő gyorsasággal öregedett és komorabb lett évről-évre. Sípadt, beesett egész fenyegetőleg emlékeztetett arra, hogy az élt végső határa talán már közel. Megfört, roskadt alakja husz évvel is öregebbnek tünetett föl, mint a mennyi volt. Mind gyakrabban megessett, hogy ágyba kellett feküdnie uspokig néha hetekig is.

Nagyobbik leányát szőlította egyszer ágyához.

— Igérd meg, — szólt bágyadt, erőtlen kezébe fogva leánya kezét, — igérd meg hogy Eszti ket soha el nem hagyod.

— Soha el nem hagyom! — fogadta Piroksa.

— Anyi volt, mintha az oltár előtt megesküdt volna rá.

Volt ebben tán valami nehéz kötelesség? Hiszen Piroksának öröm volt; ha maga körül láthatta testvérét és gyönyörködve hallgatta ábrándos bohó beszédeit.

II.

A mit a zöld papagáj beszélt.

— Elmondom neked, Piroksa, a mit ma a zöld papagáj beszélt. A zöld papagáj okos állat és sok országot beutazott. Ha az emberek értenék, mit mindent beszél? De én értem. Tudod, hogy én értem.

Repülj, repülj, szép madaram! Brazíliába járunk, a hol a gyémánt isten és az ember rabsozja. A nap forrón süt fejünkre és nézd, nézd, nincs árnyékünk. Szélen nem ráz meg egyetlen fűszálát; karscu pálmák mozdulatlan állnak, mint zöldkoronas tornyok.

Ott egy folyam, egy tenger, — az Amazon. Halkan hömpölygött habjait, csókolgatva az óserdők talpát s lassan, simán gyilkolva az erdő gyermekeit. Recs! Az erős, orias fa kidől. Gyökereit kimosza a hullám. Recs, recs! A második, a harmadik, az ezredik, a százezeredik. A folyó csókolgatva ringatja őket hullámán s széles háta, mint egy nagy aranytűkhöz csillag, a mint rásút a nap.

A zöld papagáj látta sokszor. És én is látom most. Széles, roppant széles szalag, tele rakva apró gyémántokkal; mindenik habja csillag a nap sugarában. És zöld szigeteket usnak rajta. Mennyi virág! Vérszíró virágok. Álmosan hajtják le fejüket a vízbe. Olyan szelíd, olyan csendes a hab. Csak a kitépott fák törzsokei nyújtják fel komoran leveltelen galyaikat a vízből s a part köze ében, mint

megannyi barna görbény emelkedik föl az ocsmány silagitorok háts.

— Az erdőből pedig sivalkodnak az ararak, az aringarak, röpkedve s minden pillanatban bese csapkodva szárnyaikat a sok kuszó nővényre. Mint kifeszített zsi-egyek csügnek le az ágak teteléről a földig. Hosszafarku apró-majmok ugrálnak a fákon. Istennem, milyen bohók mind! Nézd, az egyik tiszta ezüstsínű. Főnn a pálmák zöld koronáján s ökdös, mint egy ide-oda dobtot kis fehér lapda. Ha lejön szem nagyob, mint a kezem feje. Aztán az a másik, az az a pordonas fésült parókával. Milyen komoly és méltóságos. Meg az a biborpiros képű, fehér boglyos hajval. Egyik a másikba kapaszkodik, úzi, kergeti egymást, bukfenetnek lény és mind olyan bohó vig!

Az egész levegő fénylik, csillog. Tele van apró röpkedő gyémántokkal, rubinokkal. Az iczipici kolibri aranyos zöld, piros szárnyacskaikat lebegtetik. A szivárvány minden színe ragyog a levegőben. Az esernyő-madár kiterjeszti feje fölött bolitves szárnyát s éles fitytyentése atahítja a rengeteget. Nézd, nézd, nyakán a fénylő pánczéit, mintha tiszta aczérből volna.

Aranyszínű és vérszíró lianok tekergőznek a fák derekára s kuszó ágaikkal egymásba kapaszkodva, csillogó halót fonnak a levegőben, melynek szövedékén aranyos szárnyu kolibri és zöld, kék, sárga papagályok röpkednek keresztül.

A nap megint foróbban süt, a madarak

az árnyékba húzódnak, a bakaba palma hőfehér fűrtös virágai álmosan hajolnak le, a kis ezüstös majom sem lármáz már a fákon; — bronzszínű leányok jönnek a vízhez fürdeni, felig creol, felig indián vér. Tapsolnak és fényes fekete hajuk hosszán uszik a sárga habok fölött s domboru karjalk ki-kicsillámlanak a vízből.

Az egyik fehérebb a többinél s valamennyi irigy szemmel nézi.

— Halled-e Paquita, — szólt az egyik ingerkedve, — mikor lesz az esküvő?

— Előbb keresetek neki szeretőt, — szólt a másik nekedesen.

— Szeretőt? — belekiált a harmadik. — En utána a kilenczedik jár, pedig négy hónappal vsyok fiatalabb, mint Paquita. Igaz-e, Paquita?

— Szegény Paquita! — kiabálnak a leányok nevetve.

Pajkos leányok tovább ingerkedtek.

— Szegény Paquita, én odaadok neked egyet az enyémekből, — szólt az egyik leány nagylelkűleg.

— Én is átengedek neked egy imádót, — szólt a másik.

— A harmadik is, a negyedik is belekiáltott: — Én is! Én is!

Paquita csak fejt ráta.

Vértesi Arnold.

(Folyt. köv.)

Ó (a fia) folytonos a munkában szemének erejét vesztette és munkaképtelen lett a kénytelen-ségből atyjához folyamodott, kérve bocsánatát és segítségét. De apa hajthatatlan maradt.

Epen tegnapelőtt délután 4 óraker talákozott a fú Prerina Katalin néne, a Lloyd-épület házmestere lakásán apjával, hol ez ismét szemrehányást tett fiának ama régi feladás miatt s bocsánatát és segítségét megtagadta. A fú hazament, lefeküdt, de egész éjjel nem tudott aludni. Iszonyu gondolat fogamzott meg agyában. Még egyszer megpróbálta atyját kiengesztelni, s ha nem sikerül megölni. Ez elhatározás nem nagy küzdelembe került, mert — a mint valja — midőn reggel felkelt, egész nyugodalommal elővette régi s több helyütt kicsorbult kését, azt kirápolozta, kiköszörülte, aztán csizma szárába dugta a kő szőrt.

A gyilkosságot elkövetni csak az este-ben volt szándéka, ha apja megtagadja kérel-mét. De midőn a szobába lépett apja azzal viszonzta köszönését, hogy: "Te tolokodó gazember!" — hirtelen feljött benne a mé-reg, kését kiragadta és apját — elbese szúrta.

Midőn az apja arcára bukott, még egy-szer hátrább szart, aztán magát kárta a több helyütt kicsorbult kését, azt kirápolozta, kiköszörülte, aztán csizma szárába dugta a kő szőrt.

A gyilkost átadták a kir. ügyészségnek.

Napi hírek.

Fáklyázó Tisza Kálmán. A főváros lakosai tudó egyetemi ifjúsága elhatározta, hogy Tisza Kálmán fáklázó-teret, a német színház ügyében hozott határozatát.

A baromvásár minden évben rosszabb lesz. A tegnap és tegnapelőtt megtartott baromvásár sehogyan sem sikerült s ennek nagy részét a beállított rossz idő volt az oka. Jóság ugyan volt elég, de vevővel alig-alig találkozott az ember.

Színházunkban szombaton ismételtetni fog a "Szikra" és "Az oroszán ebédese" című operette előadása. — Igen helyesen teszi ezt az igazgatóság, mert csak ritkán találko-zhatik a közönség oly és annyi élvezetet nyu-tó estével, mint e két kis darab előadásakor. Különösen a "Szikra" keltett nagy hatást s városzerte igen nagy érdeklődést.

A fukarágó netovábbja. Egy vidéki ur elvesztett 1600 forint t-elt tárczáját. Kétségbe-esett s már csaknem lemondott minden remé-nyről, midőn egy becsületes megtaláló ifjú visszahozta neki a tárczáját. A fukar ember a helyet, hogy egy pár krajczár ajándéka érdemesítette volna a megtalálót, meg kikelt ellene, hogy miért nem sietett jobban a vis-zszahozással. A szegény ifjú csaknem sírva fakadt, midőn reményétől, — hogy valami aján-dékat kap, — így esett.

Strassberg francia nyelvtanítónak, ki e téren már husz év óta dicsegetesen mű-ködik lapun; mai számában olvasható híre-tését ajánljuk a közönség figyelmébe.

A királyasszony gödöllői életéből fő-lé apróság beszéi egy könyvmatu lap. Ó tel-sége, valamint udvara nyugalmassan és házi-asan töltik az időt a csendes Gödöllő. Ha szép az idő, a királyasszony délután kilova-

gol. Tyankor vele van kopó-falkája is. Este a királyasszony ismert csirkuszában időz. Né-ha-néha átmegy Káposztás-Megyere is, s az-asmélt tart lovat felett. Pénteken is ott járt a királyasszony, mely alkalommal környezete kedélyes kis mulatót rögtönzött, táncz is volt a királyasszony előtt, ki abban nagyon gyönyörködött. Valeria főhercegnő is vele volt, s mikor a királyasszony kilovagol, a fő-hercegnő rendesen kocsiá kíséri.

Ebéd a miniszterelnöknel. A király nevenapja alkalmából délután 3 óraker disz-ebéd volt a miniszterelnöknel.

Balta és paplan. A királyról ugyan-csak gondoskodnak bizonyos emberek. Így öv. Weidinger szül. Titkovits Sarolta egy taka-rót (paplant) készített, mely a királyi tetsze-rét is megnyerve mult hó 29 én Bécsbe kü-ldetett. A takaró felszíne kettős égszínűk-ripselyem, ezüst zsinórral és metszett csiga-gyöngyökkel, a közepén egy csillag. Egy Si-pos nevű püspök: kovácsmesterember pedig egy ácsbaltát készített, s azt egy általa szer-kesztett levél kíséretben küldte fel. A király monogrammjával ellátott szerszám el is jutott rendeltetése helyére és Sipos kovács a napok-ban 15 ft ajándékokat kapott, ezenkívül pedig a baltát is visszaküldte neki. A loyális ko-vács mindenestül meg van elégedve az iz-lettel csak azt nem érti, hogy miért küldte vissza a király a remek balta példányt.

A Verhovai-Bartók ügy. Szept. 30-án megjelent a VI-X. ker. bünt. járásbírósnál V e r h o v a y s a z t a kérelmet fejezte ki, hogy ez ügyben az eljárás mindaddig míg az újból való felvétel szorgalmazni nem fogja, függőben tartassék. A járásbíró erre oly vég-kést hozott, a mely szerint B a r t ó k m i n t vádlott felhívhatik, hogy netáni észrevételeit terjeszse elő, minthogy különben egy fogja tekinteni, mint ki Verhovay kérelméhez járult. E végzés ellenében, Bartók ügyvéde Matolay Elek benyújtotta észrevételeit, melyekben V e r h o v a y t a panasztól elárlottnak tekinteni kéri.

Hogy tanul a fogorvos. Egy bécsi fogorvosnál nemrég egy fiatal hölgy jelent meg, panaszkodva, hogy f-ő állkapcsában igen fáj egy-két foga. A doktor mondta, hogy majd kibuzza. Leültette a hölgyet operáló székébe, elalattta, aztán előhívta legújabb növénydét, hogy az is tanuljon. Kihúzott előtte egy fogat, aztán odaadta a famulusnak a harapófógt: huza ki a másikat. A famulus kihuzta. "Nem jól van — kiáltott a mester, — így kell azt ni!" És megint kirántott egy fogat. A növény-dék uanozta, de megint nem sikerült neki a doktor tetszését kivívni. "Nem úgy kell, meg-untatom még egyszer!" Ismét egy fog a ta-nítói csipővasában, majd ismét egy a tanítvá-nyában, majd megint elejéről. — A doktor oly buzgó demonstrálta famulusának a felső fogak kihuzásának művészetét, hogy végre nem volt mit kizsindni a felső állkapocsból. Mi-kor a páciensét öntudatra loleszték, képz-phető hogy nem volt elragadtatva. Tizenkét foga volt oda. A mester méltóságteljesen vizsgáltta: ne busuljon, csinál neki hamis fogsort — inyen. A leány anyja azonban ma igen elégedettlet meg e vizsgálatással, mert fenytől fejle-jentést tett a doktor ellen, s a doigj leköze-lőbb törvényesék élé kerül.

Husárok megállapítva s bejelentve 1880. okt. 6-tól okt. 13-ig következők: 40 Nagy Józsefnél piacz-ut. 3-ik székben, Rác

Lajosnál rózsater 6. sz. alatt Bódogh István-nál rózsater 12. sz. a. Jóna Mihálynál teleki-ut. 2135. sz. a. Gyarmati Jánosnál mester-ut. 1113. sz. a. Szentesi Istvánnál piacz 2-ik szék-ben, s végre az 1-ső köser székben a piaczon. Minden többi bejelentett méssárszékben pedig 44 kr. Debreczen, 1880. okt. 5. Debreczen város kapitányi hivatala.

Muzem. Hogy Debreczen város kö-zönsége, sőt vidéke is nagyon jól érzi és tudja, hogy muzemünk nemcsak a főiskoláé, hanem övék is, hogy nem csak a főiskolának, hanem nekik is becsületükre szolgál, s hogy ők épen egy tanulhatnak általa, mint az iskola növén-dekél: ezt bizonyítja azon dicserétes szokás, hogy a ki városunkban vagy vidéken akárm-i nevezetes tárgyat talál, nem késik azt a mu-zeumba felküldeni s nagyon ritka eset, — hogy be ne vájék. Ennek köszönhetjük, hogy a debreczeni főiskolai muzem a budapesti or-szágos költségén fenntartott muzem után ha-zánkban pártját nem találja; holott ennek ép-en semmi pénzalapja nincs. Mennyire halad-hatott volna ezóta, ha a néhány évvel ezelőt-t a közönség által szépen felkarolt muzem-egy-letet sikerült volna felállítanom; vagy ha az egyházkerület, — ugy a mint elhatározta, — állított volna egy muzem-egyletet. Azon-ban ha pénz alapunk nincs is, van egy nem megve-tendő alapunk: a tanuló ifjúság és az egész közö-nység buzgó részvéte, mely nem csak muzemi tár-gyakkal, hanem ha szükség van rá, pénzben is adózik; mert ha csak néhány forintra van szükség, a tanuló ifjúság között, ha nagyobb az összeg, a városi közönségnél indítok meg aláírási listát, s a pénz mindig bekerül úgy, hogy a főiskolának csak a felszerelési költsé-get kell teljesítenie. Tegnap reggel is valaki Nagy Elek tanár urhoz egy nálunk — ritka sűrű fajt, a Larus argentatus egy fiatal nimpédányát küldötte meg a mu-zeum számára mely az európai tenperpartokon elég közönséges, sőt nyáron Angliában és Skandináviában sem ritka, de nálunk én még nem találtam. Fogadj a küldő legszívesebb köszönetemet, s tetteze szívességét azzal, hogy tudassa velem nevét is. Debreczen 1880. Okt. 6-án. Kovács János mk. tanár.

Színház.

A Proletárok* tegnap új szerep kiosztás-ban került színe s mondhatjuk hogy az nem vált az előadás kárára. — Különösen a női szereplők tettek ki megükért s ezek kö-zött első sorban T ö r ö k n é játsza Kamillát ugyanazon teljes művészetel, melylyel e sze-repben már a mult évben is több ízben győ-nyörkötötte közönségünket. Új volt még Hu-nyadi Margit is mint Elza, Lánzy Ilka mint Borcsa, s mondanunk sem kell, hogy minden tekintetben felülmúlták az előbbi szererep-eket. Dömjén Róza Irén nehéz szerepét ma már sokkal correktebbül s több drámai hével játszta, mint eddig bármikor.

M a n d o k y Darvas Károlyt adta, s egy nyílt jelenetben is viharos tapsokat aratott. H e v e s i Benczeje elég jó bárna nem volt elég sima s bárna sok apró mellékes dolgot nem színezett is ki eléggé. L o v á s z i M o s o l y g o s a nagyon is fauvar, izetlen, száraz volt. A cynikus humorok egyetlen vonását sem

látunk alakításában. — Sz. N é m e t h Bankó Béniye elég eleven, de a pöffeszkedésből töb-bet is adhatott volna. — Kisebb szerepeikben Fenyeri, Bekéné a régi jók voltak.

Tutti-frutti.

Egy hirdetés kétszáz év előtt. Mesebe széd az, hogy most nehezebb megélni, mint régente. Hogy mennyi mindenhez kellett pé-dául az iparral és kereskedelemmel foglalkozó embernek érteni, kitűnik egy régi hirdetésből, melyet 1630-ban tett közzé egy nürnbergi ke-reskedő. A hirdetés szöröl-szóra így hangzik: "Maker! Iszák, borbély, parókacsináló, iskola-mester, kovács és doktor; borotvál és haját nyír két krajczárért; a haját puderozza vagy pomádézza; készít és foltoz cipőket és csiz-mákat; eret vág; fogat húz; tanít olvasni, írni és táncolni; árul mindennemű illatszere-keket, papirost, kitűnő szubizkot, heringet, mé-zeskalácsot, ruhakéft és csizmakéft, minden-nemű csemegéket, kolbászt és gyomorerősítő italokat."

Lord Mikszfics nagyon szerette a szá-zas kenyeret. Egyszer bemegy egy vendéglőbe, s miután kényelmesen elhelyezkedett, beefste-akort rendel. Mikor azt elébe hozzák, kenye-ret parancsol. Hoznak neki jó puha kenyeret. — Százaz kenyeret hozzon, én csak azt szeretem.

Nekünk kérem csak puha kenyereink van. — Nem tesz semmit. Akkor hát majd várak addig, míg megszárad.

Vernet, francia művész, oly bálmulandó utánzási képességgel bírt, hogy minden kitű-nőbb egyén arcjátékát s beszédmodorát nagy sikerrel tudta előadni. Különösen Miklós czár hangjának utánzásában remekelt. Egy este a czár páholyába hívatá Vernet-et s azt paranc-solta a zavarba jött művésznek, hogy utáno-zza őt kissé.

A színész kérdi, hogy mit mondjon? — Akármít, — volt a válasz, — mit mondana ön például, ha az én helyzetemben volna? Vernet erre rögtön Wolkinsky minisz-terhez fordul, ki a czár mellett állott, s en-nek hangját utánozva, így szól:

— Edes Wolkinsky, gondoskodj róla (a czár minden alattvalóját tegyezi szokta), hogy Vernet holnap reggel 1000 ezüst rubel jutal-mat kapjon.

— Elég, elég, — vágott közbe a czár nevetve, — az ezer rubelt meg fogja ön kap-ni, de több helyettem mondott szót nem aka-rok öntől hallani.

A postán. Szobaleány: Kérem jött-e Turány ó nagy-ságának levele? Pósta: Poste restante? Szobaleány: Nem a kérem, hanem — ró-mai katolikus.

Közgazdaság.

Baromfiak törő eladellal való étetése. A baromfiak forró eladellal való etet-

séről egy tenyésző azt írja, hogy az utóbb től hűtő hűd napokon a baromfiak szánt eladellal reggel forrázott állapotban adta azok-nak. Valóságos mohóságuk ették a fácskák, gyöngy- és házi-tyukok a forró vizet is. Ezen tenyésző azt állítja, hogy nem csak, hogy nem tenyésző azt állítja, hogy nem csak, hogy nem árt, de épenséggel használ a baromfiak, a mennyiben a korábbi tojást előmozdítja, mely tapasztalást már mások is tették. Mióta tyuk-jainak forró állapotban adja az eladell, azóta ezek sokkal szorgalmasabban tojnak, mint azelőtt, mikor csak meleg eladell kaptak.

Gyümölcs szárítás hideg levegővel.

Piacervilleben. Amerikában nem rég ér-dekes kísérletet eszközöltek a gyümölcs kon-serválására vonatkozólag egy vasöntődeben, nevezetesen vékony szeletekre vágott almát rós-tában három és fél óráu át egy furmú álltal előidézett hideg légáramlatnak tettek ki az öntőde kemencéi egyikebe. A szeletek puha-ságuk megtartása és színek legcsekébb válto-zásán kívül sokkal jobb állapotba hozták az eljárást által, mint a meleg levegőn való szárítás által. A keménységnek és ráncos kül-sőnek, mely a közönséges szárítás mód mel-lett eő szokott állani, a szeletek legcseké-lyebb nyomát sem mutatták. Ez eljárás keve-sőbb költséggel, kevesebb bajjal és kockázattal jár, mint a napon való szárítás, a mennyi-ben csak hideg légáramlat kell hozzá, mely-lyel gyümölcsöt bárki tökéletesen megszára-hatja, a nélkül, hogy az időjárásból volna kár, mint a napon való aszalással, vagy pe-dig fűtőanyagra kellene költenni s e mel-lett a tulhevítés veszélyének kitéve lenni, mint a szárító kemenczékben való aszalással.

Felolós szerkesztő: Kutasi Imre.

Főszerkesztő: Vértel Arnold.

Maria-celli GYOMOR-CSEPPEK, jeles hatású gyógyszer a gyomor min-den bűztalmái ellen, és felmulhatatlan az étvágy hiány, gyomor-egység, rossz szaga lehel-et, szék, savanyú felbűg-gés, kék, gyomorhurut, gy-morég, húgyképződés, túlságos, undor és hányás, fűfűzés (ha az a gyomor-ból ered), gyomorgörs, székszorulás, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gúliasta, lép- és máj-betegség, aranyeres bántal-mak ellen. Egy üvegcsé ára használat utasítással együtt 35 kr. Kapható Debreczenben Dr. Rotachnek Emil és Göll Nándor urak gyógyszerárban, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárban és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben Brady Károly, az "öragyalhoz" címzett gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban.

Előfizetés helyben hasznos... Egy évi... Félévi... Negyedévi... Előfizetheti hely... Kutasi Imre... Telegdi K. Lajos... könyvkereskedésél... hira

A szemfé

(=) Szapary ter a hétfői üléséb-ját, az 1881-ik évi vonásait e lapok el-látták jelezve. Nem széd, hogy anna-cziális érdekű rész-vel a beszéd végén ha-tosságu nyilatkozat- emlékezní, mely a litikai eleménél a A mely nyilatkoz-arányult, hogy bár-párt mint párt, saza haza közérdekeber-nyagyanon közjogi-ment egymással szem-lett küzdjenek, a ment munkásságát-tevén, az országgy-éslehető legeredm-ésleős elemek vesz-lensúlyozzák. Hogy ez a ny-talos nyilatkozat v-ügyér hazafias ér-zéleménynyilvánítá-szelső ellenzék saj-detik.

De hirdessenek a vak árma, hane-iránydó.

Nem is ez, a runk. Hanem más. Jónak látott elejten Zokon vette, ötét és pártját a-vezé, — s revancé-ügyérnek azzal, h-szerint nem ő s a-mány és pártja a-s ő s é g i g n y u z

Ezen a követ-gában véve is jót-ber. De még csak-Elkezdette p-dicséretét oly ha-szem, száj, fül, fel-Szöröl-szóra e-

"Hogy milyer-tálya a pénzügymin-telen volt bevallan-lette komoly tunkból fog-ügymini szte-lentést fogja h-lyentést derü-

Persze volt o-balon. Ott elhitté-dott. Hogy t. i. bárszonyszákon, —ök derültnek

Csak hogy az-akkor: kinek le-népek-e vagy a-ügyérnek? vagy a-

derült lesz-e-zet, vagy csak m-miniszter, hogy de-nagyon is sötét le-

A „Debreczeni

A hamvas cizca-gáj t-

(Fol-

— Ha, ha ha, — hozzá megnünk r-hozzad, Paquita?!

— Hány eszten-szót az egyik ingerge-

— Félével ör-pakuria fa ott a hac-már majd az égbe ér-

— Oh juj! siko-Paquita csak hal-

Hanem mikor l-vetette nyakába a m-levegőre. Nem birt a-ni szemét. Mint az iz-széken, hogy mindo-neki nincs.

Tizennegy éves menyemenetele napj-korukban is férjhez-előbb is férjhez men-tig sincs szeretője. Se-milyen gyalázat!

A mantilla redő-letörülte forró könnye-tek le arcán. Nem t-

Különösen figyelemre méltó a hirneves Dr. Forti-féle SEB-TAPASZ, mely rendkívüli gyógyereje osztató érelő s fájdalom csillapító hatása által leg-gyorsabb, legbiztosabb s egyszerűen gyökeres gyógyulást eszközöl, különönmű bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, legcsőhurut, borkés-barnaság, hartyás-gyík (Croup angina) mindennemű megértések, harapás, szúrás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforraszások, darázs, vagy méhszúrások, konok, fakélek, zuzatok (contusiók) meglepő gyors fájjalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok, pokolvar. (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, ge-nyedések, vérkélések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydaganat, ujféreg, körömméreg, vadhus, tagzivaacs, csontszű, kifőzcsamitás és megráundia-sok, helyi csúz; továbbá a szülés folytánu lábfelegadások és sebek, fájós, fekély-zett, vagy már genyes női mell. — Sok nő már csirában volt emuloráktól, a kü-lönben elkerülhetlen életveszélyes sebeszi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. Végre a testbe teljesen bemélyedt bármínemű száka, vagy darázs és méhfülánkjá csupán ezen tapasz rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebeszi műtét és fájdalom nélkül könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása nem sokára bekövetkezik. Ezen megbecsülhetlen gyógyszer, melynek jelessége lehitesebb egyének számos s különös kívánatra bármikor felmutatható bizonyítványai által már régen a legfőne-ebben elismertett, — rendkívüli s legkülöneműbb esetekben meg-probat hatásánál és feltűnő sikeres eredményél fogva, melyek használata által még elavult bajokban is eleretnek, jó, megalapított és elterjedt hírt kétségbe-veonhatatlan igazolja. Legkisebb csomag ára 35 kr, nagyobb csomagé 50 kr, legnagyobb cso-magé 1 frt, használati utasítással együtt, postán küldve 20 krral több. Egy frtnyi csomagnál kisebb szállítmány nem teljesíttetik. Központ küldeményező raktár Pesten Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12-ik sz. a. Továbbá állandóan kapható: Debreczenben, Dr. Roth-schnek V. E., Tamásy K., Göll N. és Örvényi O. gyógyszerész uraknál. Vidéki bérmentes levelek általi megrendelések az árnak késpénz-beni beküldése, vagy postai utalvány, vagy utánvét mellett tüstént és legponto-sabban teljesíttetnek. (255) 6—24

Minden eddigi világtalálaton és orsz. kiállításon. A legnagyobb díjakkal kitüntetve. Az első magyar gép- és tüztöltő-gyár, harang- és ércöntőde. VALSER FERENCZ Budapest, Rottenbiller-utca 66. ajánlja gyárának korunk igényeinek megfelelően berendezett vízművi osztályát az árvizmentesítő tár-sulatok, a megyei és városi közhatóságok és a gazdaközönség b. figyelmébe. A szivattyu-gyár készit árvizmentesítő, körfutó, bányaszivattyukat, házi és gazdasági kutakat, vállalkozik gypajnosodák, vízvezetékék, gőz- és zuhanyfürdők berendezésére és minden vízművi munkálatokra. A gyár készítményeiert teljes jótállást vállal. Kívánatra költségvetések és képes ár-lapok dímentesen bocsátatnak rendelkezésre.

BUDAPESTI BUTOROK! Asztalos és kárpitos butorok több száz szoba berendezésére a legolesőbb ár mellett és csakis solid és megbízható készítmény, nagy készletben kaphatók Steinbach Sándornál kárpitos és butorkészítő Budapest, Ferencz-József utca 6. sz. a lánchíd átellenében Kiházasítási berendezéseknél különös tekintetbe vétel. Az ujonnan mérsékelt árjegyzék ingyen. 276. 9—10. BUDAPESTI BUTOROK!

Árverési hirdetés. Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt. 403. §-a értelmében ezennel közhírré te-szi: hogy a debreczeni kir. e. l. törvényesék 11259. számú végzése által Czinkó Gusztáv ellen Radovics Sándor és id. Varga Imre 1000 frt követelési véggett elrendelt biz-tosítási végrehajtás folytán bíróság lefogalt, s 1402 frt. 30 krra becsült raktárbeli új szoba butorokból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladandók, minek a helyszínén, vagis al-peres Széchenyi-utca 1808. sz. a lakásán leendő közönlésére határidőül 1880-ik évi októ-ber hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen, a polg. tk. rdt. 406. §-a szerint szükség esetében becsőron alul is eladatni fognak. Kelt Debreczenben, 1880-ik évi október hó 3. napján. Váradi Imre, kik. bírósági végrehajtó.

Oktatás a francia nyelvben. Strassberg M., ki városunkban már husz év óta működik e téren, ajánlja magát francia órák adására. Ó gram-matikális elvek szerint, de igen köny-nyen felfogható rendszer alapján vezet-i növendékeit a francia nyelv tudomá-nyába. — Lakása varga-utca 2253. szám alatt.